

maatte opstaa mellem Danmark og Tyskland og ikke indenfor en passende Frist kan løses ad diplomatisk Vej, og som ikke med begge Parter Samtykke bliver forelagt for den faste Domstol for mellemfolkelig Retspleje, enten en *Voldgiftsbehandling* eller en *Forligsbehandling*.

Tvistigheder, med Hensyn til hvis Løsning Parterne ved andre mellem dem bestaaende Aftaler er bundet til en særlig Fremgangsmaade, skal behandles i Overensstemmelse med saadanne Aftaler.

Art. 2 bestemmer, at *Voldgiftsbehandling* undergives paa Forlangende af en af Parterne de Tvistigheder, ved hvilke Parterne indbyrdes er i Tvist om en Ret, navnlig de Tvistigheder, der angaar:

- for det første: Bestaaen, Fortolkning og Anvendelse af en mellem de to Parter afsluttet statlig Overenskomst;
- for det andet: et hvilket som helst Spørgsmaal vedrørende mellemfolkelig Ret;
- for det tredje: Tilstedeværelsen af en Kendsgerning, der, saafremt den godtgøres, udgør en Krænkelse af en mellemfolkelig Forpligtelse;
- for det fjerde: Omfanget og Arten af Godtgørelsen i Tilfælde af en saadan Krænkelse.

Bestaar der mellem Parterne Meningsforskelle om, hvorvidt en Tvistighed hører til de ovenfor betegnede Arter, afgøres dette foreløbige Spørgsmaal ved Voldgiftsbehandling.

Efter Art. 3 kan ved Spørgsmaal, der ifølge Landets Love i den Stat, mod hvilken et Krav fremsættes, skal afgøres af de dømmende Myndigheder, derunder indbefattet Forvaltningsretter, denne Stat forlange, at Tvistighederne først underkastes Voldgiftsbehandling, efter at der er blevet fældet en endelig Afgørelse ved Domstolsbehandling, samt at Paakaldelse af Voldgiftsretten finder Sted senest seks Maaneder efter denne Afgørelse. Dette gælder ikke, naar det drejer sig om et Tilfælde af Retsnægtelse, og de i Lovgivningen forudsete Ankemyndigheder har været paakaldt. Opstaa der mellem Parterne en Meningsforskel om Anvendelsen af foranstaaende Bestemmelse, træffes Afgørelse herom ved Voldgiftsbehandling.

Art. 4. Voldgiftsretten lægger til Grund for sine Afgørelser: